NORAKSTS
Lieta Nr. A420584312
(A02404-13/43)

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĒZEKNES TIESU NAMS

S P R I E D U M S
LATVIJAS TAUTAS VĀRDĀ

Rēzeknē 2013.gada 3.jūnijā

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis S.Linkevičs,

piedaloties pieteicējam *I.M.*,
atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Ieslodzījuma vietu pārvaldes pārstāvim *A.B.*,
tulkam Diānai Bodžai,

atklātā tiesas sēdē videokonferences režīmā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *I.M.* pieteikuma par Daugavgrīvas cietuma faktisko rīcību, kas izpaudusies kā vēstules aizturēšana un neatdošana termiņā un morālā kaitējuma atlīdzinājumu Ls 300 apmērā.

Aprakstošā daļa

[1] 2012.gada 24.septembrī Ieslodzījuma vietu pārvaldē (turpmāk arī Pārvalde, atbildētāja) no Organizētās noziedzības un citu nozaru specializētās prokuratūras tika saņemts *I.M.* (turpmāk arī pieteicējs) 2012.gada 14.septembra iesniegums (Pārvaldes Reģ.Nr. M/5137) (turpmāk - apstrīdēšanas iesniegums) par Daugavgrīvas cietuma rīcību, nenosūtot pieteicēja korespondenci uzreiz pēc saņemšanas un izsniedzot pieteicējam adresēto korespondenci ar nokavējumu un nodarītā morālā kaitējuma atlīdzināšanu Ls 300 apmērā

No apstrīdēšanas iesnieguma satura Pārvalde secināja, ka pieteicējs faktiski sūdzējās par Daugavgrīvas cietuma administrācijas rīcību, nosūtot un izsniedzot pieteicēja korespondenci ar nokavējumu. Proti, apstrīdēšanas iesniegumā pieteicējs norādīja, ka 2012.gada 31.maijā viņš vērsies pie Daugavgrīvas cietuma administrācijas ar lūgumu nosūtīt viņa vēstuli Pārvaldei un sniegt informāciju par minētās vēstules nosūtīšanas datumu un reģistrācijas numuru. Daugavgrīvas cietuma administrācija 2012.gada 7.jūnija atbildē pieteicējam norādīja, ka viņa korespondence tika reģistrēta un nosūtīta Pārvaldei 2012.gada 5.jūnijā ar izejošo reģistrācija numuru 5/1-M/105. Tādējādi, pieteicēja ieskatā, Daugavgrīvas cietuma administrācija nosūtīja viņa korespondenci, par divām dienām nokavējot normatīvajos aktos noteikto termiņu.

Vienlaikus pieteicējs apstrīdēšanas iesniegumā norādīja, ka 2012.gada 20.augustā Daugavgrīvas cietumā saņemto pieteicējam sniegto Pārvaldes atbildi Nr.1/12-M/2506 Daugavgrīvas cietuma amatpersona pieteicējam izsniedza tikai 2012.gada 3.septembrī.

Sūdzībā *I.M.* lūdza atlīdzināt morālo kaitējumu Ls 300 apmērā, kas viņam nodarīts ar minēto iestādes rīcību.

Ar Ieslodzījuma vietu pārvaldes 2012.gada 19.oktobra lēmumu Nr.1/15.2-M/5137 (turpmāk – Lēmums) apstrīdētā Daugavgrīvas cietuma rīcība atzīta par tiesisku un atteikts izdot administratīvo aktu par kaitējuma atlīdzināšanu.

Pārvalde Lēmumā norāda šādus argumentus.

[1.1] No Daugavgrīvas cietuma administrācijas sniegtās informācijas Pārvalde noskaidroja, ka ieslodzīto iesniegumi, sūdzības un korespondence, kas reģistrēti Daugavgrīvas cietuma administratīvajā un personāla daļā, triju dienu laikā tiek nosūtīti adresātiem.

Savukārt pieteicēja Daugavgrīvas cietuma priekšniekam adresēts iesniegums (Nr.M-1965) datēts ar 2012.gada 31.maiju. Minētais iesniegums tika saņemts Daugavgrīvas cietuma administratīvajā un personāla daļā 2012.gada 4.jūnijā, ko apliecina Daugavgrīvas cietuma zīmogs par iesnieguma saņemšanu.

Līdz ar to, Pārvalde izvērtēja vai Daugavgrīvas cietuma administrācija rīkojās atbilstoši Latvijas Sodu izpildes kodeksa (turpmāk arī Kodekss) 49.panta nosacījumiem.

Daugavgrīvas cietuma Administratīvās un personāla daļas darbinieks saņemtos ieslodzīto iesniegumus, sūdzības un priekšlikumus reģistrē (uzskaita) īpaši šim nolūkam iekārtota informācijas nesējā (datora datu bāzē). Daugavgrīvas cietuma Administratīvās un personāla daļas darbinieks reģistrējot (uzskaitot) iepriekš minētos iesniegumus, sūdzības un priekšlikumus, uz tiem (vai uz aploksnes, ja nosūtāmais iesniegums, sūdzība vai priekšlikums ievietots slēgtā aploksnē un ietilpst kategorijā, kas, saskaņā ar normatīvajiem aktiem, nav pakļauts pārbaudei) uzliek spiedogu, norādot reģistrēšanas (uzskaites) numuru un reģistrēšanas (uzskaites) datumu un izdara atzīmi informācijas nesējā. Pēc tam uz aploksnes tiek pielīmēta pasta marka un korespondence tiek iemesta Daugavpils pilsētas pasta nodaļas pasta kastītē. Saskaņa ar informācijas nesēja datiem pieteicējs 2012.gada 5.jūnijā nosūtījis vēstuli uz Pārvaldi ar reģistrācijas numuru 5/1-M/105.

Ievērojot minēto, Pārvalde norāda, ka Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10.panta pirmā daļa noteic, ka valsts pārvalde ir pakļauta likumam un tiesībām. Tā darbojas normatīvajos aktos noteiktās kompetences ietvaros. No minētā tiesiskā principa izriet pienākums valsts

pārvaldei, tajā skaitā Pārvaldei un tas struktūrvienībām, izpildīt savas funkcijas normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā un apjomā. Tātad, konkrētajā tiesiskajā situācijā, Pārvaldei un tās struktūrvienībām (arī Daugavgrīvas cietuma administrācijai) ir pienākums izpildīt normatīvajos aktos noteiktās prasības, turklāt, saskaņā ar Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10.panta ceturtajā daļā nostiprināto valsts pārvaldes principu - valsts pārvaldei, atsevišķai iestādei vai amatpersonai, īstenojot valsts pārvaldes funkcijas, nav savu interešu. Minētā panta trešajā daļā noteikts, ka valsts pārvalde darbojas sabiedrības interesēs. Pie sabiedrības interesēm pieder arī samērīga privātpersonas tiesību un tiesisko interešu ievērošana. Līdz ar to, Daugavgrīvas cietuma administrācijai, kas ir valsts pārvaldes, kā organizētas vienotas hierarhiskas sistēmas sastāvdaļai nav un nevar būt savu subjektīvu interešu attiecībā pret ieslodzītajām personām.

Turklāt, Pārvalde neredz loģisku izskaidrojumu apstāklim, ka pieteicējs datējis iesniegumu ar 2012.gada 31.maiju, bet Daugavgrīvas cietuma Administratīvās un personāla daļa saņēma un piereģistrēja to tikai 2012.gada 4.jūnijā. Līdz ar to Pārvalde lielāku ticamību piešķir Daugavgrīvas cietuma administrācijas sniegtajām ziņām par to, ka pieteicēja iesniegums saņemts un reģistrēts 2012.gada 5.jūnijā, bet pieteicēja iesniegumā minēto par iesnieguma iesniegšanu 2012.gada 31.maijā Pārvalde uzskata par nepamatotu un neatbilstošu faktiskajiem apstākļiem.

[1.2] Izskatot pieteicēja iesniegumu daļā par iespējamo Daugavgrīvas cietuma administrācijas faktisko rīcību, izsniedzot Pārvaldes atbildi pieteicējam ar nokavējumu, Pārvalde konstatēja turpmāk norādīto.

Pārvalde noskaidroja, ka 2012.gada 20.augustā Daugavgrīvas cietumā saņemts pieteicējam adresēts Pārvaldes 2012.gada 16.augusta lēmums Nr.1/12-M/2506. Pēc Daugavgrīvas cietuma administrācijas sniegtās informācijas, pamatojoties uz Administratīvās rajona tiesas 2012.gada 13.augusta lēmumu, 2012.gada 17.augustā pieteicējs konvojēts no Daugavgrīvas cietuma Grīvas nodaļas uz Daugavgrīvas cietuma izmeklēšanas nodaļu. Savukārt 2012.gada 21.augustā pieteicējs konvojēts uz Valsts policijas Latgales reģiona Rēzeknes iecirkni uz tiesas sēdi.

Ievērojot minēto, Daugavgrīvas cietuma administrācija pārsūtīja pieteicējam adresēto Pārvaldes lēmumu Nr.1/12-M/2506 uz Valsts policijas Latgales reģiona Rēzeknes iecirkni izsniegšanai. Savukārt, Valsts policijas Latgales reģiona Rēzeknes iecirkņa administrācija 2012.gada 27.augustā pārsūtīja minēto lēmumu atpakaļ uz Daugavgrīvas cietumu, jo pieteicējs 2012.gada 24.augustā konvojēts uz Daugavgrīvas cietumu. Līdz ar to, minētais lēmums 2012.gada 30.augustā saņemts Daugavgrīvas cietumā un 2012.gada 3.septembrī izsniegts Pieteicējam.

No minētā izriet, ka Daugavgrīvas cietuma administrācijai bija pienākums izsniegt pieteicējam Pārvaldes 2012.gada 16.augusta lēmumu Nr.1/12-M/2506 līdz 2012.gada 2.septembrim. Ņemot vērā, ka 2012.gada 2.septembris bija svētdiena, Daugavgrīvas cietuma administrācija minēto lēmumu izsniedza 2012.gada 3.septembrī. Līdz ar to, secināms, ka pieteicējam adresēta korespondence tika izsniegta atbilstoši normatīvo aktu prasībām.

[1.3] Lēmumā norādīts, ka, izvērtējot konkrētā gadījuma tiesiskos un faktiskos apstākļus pieteicēja prasījuma ietvaros, Pārvalde uzskata, ka Daugavgrīvas cietuma

administrācijas rīcība atbilst normatīvo aktu prasībām. Daugavgrīvas cietuma administrācija rīkojās tiesiski, ievērojot normatīvo aktu prasības.

Izvērtējot visu pārbaudes gaitā konstatēto, kā arī pieteicēja iesniegumā norādīto, Pārvalde secināja, ka Daugavgrīvas cietuma administrācijas rīcība ir tiesiska,

Pārvalde nekonstatēja pieteicēja iesniegumā minētos Daugavgrīvas cietuma administrācijas pārkāpumus. Pārvaldes ieskatā, pieteicēja noradītais, ka Daugavgrīvas cietuma administrācija rīkojās prettiesiski, nosūtot pieteicēja korespondenci Pārvaldei, nokavējot divas dienas, un neizsniedzot viņam laicīgi Pārvaldes 2012.gada 16.augusta lēmumu Nr.1/12-M/2506, neatbilst faktiskajiem apstākļiem un minēto Pārvalde vērtē kritiski.

[1.4] Pārvalde norāda, ka saskaņā ar APL 92.pantu tiesības prasīt atlīdzinājumu personai rodas tad, ja ar iestādes administratīvo aktu vai faktisko rīcību ir nodarīts mantisks zaudējums, personiskais vai morāls kaitējums. Atbilstoši Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma 4.panta pirmajai daļai iestāde zaudējumu (kas atbilstoši šī likuma 1.pantam aptver mantisko zaudējumu, personisko un morālo kaitējumu) var nodarīt ar darbību, izdodot prettiesisku administratīvo aktu vai veicot prettiesisku faktisku rīcību, vai ar bezdarbību, ja iestādei bija pienākums rīkoties, bet tā prettiesiski nav rīkojusies. Konkrētajā gadījumā nav konstatēta Daugavgrīvas cietuma prettiesiska faktiskā rīcība, līdz ar to nav arī konstatēts zaudējums.

[2] 2012.gada 26.oktobrī Administratīvās rajona tiesas Rēzeknes tiesu namā saņemts *I.M.* pieteikums par sprieduma [1] punktā minēto Daugavgrīvas cietuma faktisko rīcību un morālā kaitējuma Ls 300 apmērā atlīdzināšanu.

[3] Tiesai iesniegtajā rakstveida paskaidrojumā Ieslodzījuma vietu pārvalde neatzina pieteikumu pamatojoties uz Lēmumā norādītajiem argumentiem. Papildus paskaidrojumā norādīts, ka pieteicēja Pārvaldei adresēta vēstule, kuru pieteicējs it kā iesniedzis Daugavgrīvas cietuma administrācijā 2012.gada 31.maijā un kuru Daugavgrīvas cietuma administrācija 2012.gada 5.jūnijā reģistrēja ar reģ.Nr. 5/1-M/105, nosūtot to adresātam, Pārvaldē tika saņemta 2012.gada 12.jūnijā un reģistrēta ar reģ.Nr. M/3177.

Atbilstoši pasta zīmogiem uz aploksnes secināms, ka Daugavgrīvas cietuma administrācija 2012.gada 5.jūnijā nosūtīja pieteicēja vēstuli adresātam. 2012.gada 7.jūnijā vēstule tika saņemta Daugavpils 5.pasta nodaļā. Savukārt 2012.gada 11.jūnijā pieteicēja vēstule tika saņemta Rīgas 9.pasta nodaļā.

Aploksnē esošo vēstuli, proti, iesniegumu, kurā pieteicējs sūdzējās par Daugavgrīvas cietuma administrācijas rīcību, noformējot uz viņu ziņojumu par disciplīnas pārkāpumu, neizsniedzot pusdienas un turot 5 stundas pagaidu uzturēšanas telpā, pieteicējs noformēja uz divām atsevišķam A4 formāta lapām no abām pusēm, kā divus atsevišķus iesniegumus, parakstot katru no tiem. Tomēr, iepazīstoties ar to saturu, var saprast, ka tas ir viens kopīgs iesniegums, kuru pieteicējs beigās datēja ar 2012.gada 1.jūniju.

Ievērojot minēto, Pārvaldes ieskatā, nav loģiska un, līdz ar to, ir apšaubāma pieteicēja rīcība ar 2012.gada 1.jūniju datēto iesniegumu iesniegt nosūtīšanai 2012.gada 31.maijā, kā to norāda pats pieteicējs, vienlaikus iesniedzot Daugavgrīvas cietuma priekšniekam adresēto

iesniegumu ar lūgumu informēt par korespondences nosūtīšanas datumu un reģistrācijas numuru.

Pārvalde uzskata, ka šāda pieteicēja rīcība ir apzināta, nolūkā, sagrozot patiesus lietas faktiskus apstākļus, proti, norādot iesniegumā neatbilstošus datumus un sniedzot nepatiesu informāciju par lietas faktiskajiem apstākļiem, panākt sev vēlamo rezultātu, proti, iegūt naudas kompensāciju.

Ņemot vērā minēto un pastāvot šādiem apstākļiem, Daugavgrīvas cietuma administrācijas sniegtajai informācijai, ka pieteicēja iesniegums tika saņemts, piereģistrēts un nosūtīts Pārvaldei 2012.gada 5.jūnijā, piešķirama lielāka ticamības pakāpe. Savukārt, pieteicēja norādīto Pārvalde vērtē kritiski un uzskata par nepatiesu un neatbilstošu faktiskajiem apstākļiem.

[4] Tiesas sēdē pieteicējs uzturēja pieteikumu, pamatojoties uz pieteikumā norādītiem argumentiem.

[5] Atbildētājas pārstāvis tiesas sēdē neatzina pieteikumu, pamatojoties uz Lēmumā norādītajiem argumentiem.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, noklausījusies administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, atzīst, ka pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

[7] Pieteicējs lūdz atzīt par prettiesisku Daugavgrīvas cietuma administrācijas rīcību, norādot, ka 2012.gada 31.maijā viņš vērsies pie Daugavgrīvas cietuma administrācijas ar lūgumu nosūtīt viņa vēstuli Pārvaldei un sniegt informāciju par minētās vēstules nosūtīšanas datumu un reģistrācijas numuru. Daugavgrīvas cietuma administrācija 2012.gada 7.jūnija atbildē pieteicējam norādīja, ka viņa korespondence tika reģistrēta un nosūtīta Pārvaldei 2012.gada 5.jūnijā ar izejošo reģistrācija numuru 5/1-M/105. Tādējādi, pieteicēja ieskatā, Daugavgrīvas cietuma administrācija nosūtīja viņa korespondenci, par divām dienām nokavējot normatīvajos aktos noteikto termiņu.

Kodeksa 49.panta otrā daļa noteic, ka notiesātajiem adresētās vēstules un telegrammas izsniedz, kā arī viņu vēstules un telegrammas nosūta adresātiem brīvības atņemšanas iestādes administrācija ne vēlāk kā triju dienu laikā no vēstules un telegrammas saņemšanas vai nodošanas dienas.

Tiesa kritiski vērtē Pieteicēja norādīto, ka 2012.gada 31.maijā viņš vērsies pie Daugavgrīvas cietuma administrācijas ar lūgumu nosūtīt viņa vēstuli Pārvaldei.

Tiesas ieskatā, nav loģiska un, līdz ar to, ir apšaubāma pieteicēja rīcība ar 2012.gada 1.jūniju datēto iesniegumu iesniegt nosūtīšanai 2012.gada 31.maijā, kā to norāda pats pieteicējs, vienlaikus iesniedzot Daugavgrīvas cietuma priekšniekam adresēto iesniegumu ar lūgumu informēt par korespondences nosūtīšanas datumu un reģistrācijas numuru.

Tiesa konstatē, ka minēto vēstuli, proti, iesniegumu, kurā pieteicējs sūdzējās par Daugavgrīvas cietuma administrācijas rīcību, noformējot uz viņu ziņojumu par disciplīnas pārkāpumu, neizsniedzot pusdienas un turot 5 stundas pagaidu uzturēšanas telpā, pieteicējs noformēja uz divām atsevišķam A4 formāta lapām no abām pusēm, kā divus atsevišķus iesniegumus, parakstot katru no tiem. Tomēr, iepazīstoties ar to saturu, var saprast, ka tas ir viens kopīgs iesniegums, kuru pieteicējs beigās datēja ar 2012.gada 1.jūniju.

Līdz ar to tiesa secina, ka pieteicējs minēto vēstuli nosūtīšanai iesniedza 1.jūnijā vai vēlāk.

Pieteicēja Pārvaldei adresēto vēstuli Daugavgrīvas cietuma administrācija 2012.gada 5.jūnijā reģistrēja ar reģ.Nr. 5/1-M/105, nosūtot to adresātam.

Tādējādi pieteicēja minētā vēstule nosūtīta, ievērojot Kodeksa 49.panta otrajā daļā noteikto termiņu.

Tiesai nav pamata apšaubīt Daugavgrīvas cietuma amatpersonu un Pārvaldes sniegto informāciju. Vienīgais pierādījums, ka minētais sūtījums ir nodots nosūtīšanai 31.maijā, ir paša pieteicēja paskaidrojumi, kas neapstiprinās ar citiem pierādījumiem lietā.

Pastāvot šādiem apstākļiem, tiesa nekonstatē prettiesisku Daugavgrīvas cietuma administrācijas rīcību, kas būtu izpaudusies kā sūtījuma savlaicīga nenosūtīšana adresātam. Līdz ar to pieteikums šajā daļā ir noraidāms.

[8] Pieteicējs lūdz atzīt par prettiesisku Daugavgrīvas cietuma administrācijas rīcību pieteicējam savlaicīgi neizsniedzot sūtījumu. Līdz ar to tiesa vērtēs, vai Daugavgrīvas cietuma administrācija rīkojās tiesiski, 2012.gada 20.augustā Daugavgrīvas cietumā saņemto pieteicējam sniegto Pārvaldes atbildi Nr.1/12-M/2506 pieteicējam izsniedzot tikai 2012.gada 3.septembrī.

[8.1] Kā konstatējams no lietas materiāliem, ka 2012.gada 20.augustā Daugavgrīvas cietumā saņemts pieteicējam adresēts Pārvaldes 2012.gada 16.augusta lēmums Nr.1/12-M/2506. Pēc Daugavgrīvas cietuma administrācijas sniegtās informācijas, pamatojoties uz Administratīvās rajona tiesas 2012.gada 13.augusta lēmumu, 2012.gada 17.augustā pieteicējs konvojēts no Daugavgrīvas cietuma Grīvas nodaļas uz Daugavgrīvas cietuma izmeklēšanas nodaļu. Savukārt, 2012.gada 21.augustā pieteicējs konvojēts uz Valsts policijas Latgales reģiona Rēzeknes iecirkni uz tiesas sēdi.

Ievērojot minēto, Daugavgrīvas cietuma administrācija pārsūtīja pieteicējam adresēto Pārvaldes lēmumu Nr.1/12-M/2506 uz Valsts policijas Latgales reģiona Rēzeknes iecirkni izsniegšanai. Savukārt Valsts policijas Latgales reģiona Rēzeknes iecirkņa administrācija 2012.gada 27.augustā pārsūtīja minēto lēmumu atpakaļ uz Daugavgrīvas cietumu, jo pieteicējs 2012.gada 24.augustā konvojēts uz Daugavgrīvas cietumu. Līdz ar to minētais lēmums 2012.gada 30.augustā saņemts Daugavgrīvas cietumā un 2012.gada 3.septembrī izsniegts pieteicējam.

No minētā izriet, ka Daugavgrīvas cietuma administrācijai bija pienākums izsniegt pieteicējam Pārvaldes 2012.gada 16.augusta lēmumu Nr.1/12-M/2506 līdz 2012.gada 2.septembrim. Ņemot vērā, ka 2012.gada 2.septembris bija svētdiena, Daugavgrīvas cietuma administrācija minēto lēmumu izsniedza 2012.gada 3.septembrī. Līdz ar to, tiesa secina , ka

pieteicējam adresētais Pārvaldes lēmums Nr.1/12-M/2506 tika izsniegta atbilstoši normatīvo aktu prasībām, proti ievērojot Kodeksa 49.panta otrajā daļā noteikto termiņu.

[8.2] Atbilstoši Kodeksa 49.panta otrās daļas prasībām notiesātajiem adresētās vēstules brīvības atņemšanas iestādes administrācijai ir jāizsniedz ne vēlāk kā triju dienu laikā no vēstules saņemšanas dienas.

Izskatāmajā gadījumā no lietas materiāliem tiesa konstatē, ka pieteicējam adresētās vēstules izsniegšanai tika nodotas Daugavgrīvas cietuma Sociālas rehabilitācijas daļas darbiniekam pēc tam, kad pieteicējs jau bija konvojēts uz Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Rēzeknes iecirkni. Līdz ar to vēstules nākošajā dienā, lai nepārkāptu iepriekš norādītās tiesību normas prasības, tika pārsūtītas uz Rēzekni. Taču vēstules Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Rēzeknes iecirknī tika saņemtas pēc tam, kad pieteicējs jau bija konvojēts atpakaļ uz Daugavgrīvas cietumu, līdz ar to minētās vēstules atkal tika pārsūtītas uz Daugavgrīvas cietumā, kur nākošajā dienā pēc to saņemšanas tika izsniegtas pieteicējam.

[8.3] Pastāvot šādiem apstākļiem, tiesa arī nekonstatē prettiesisku Daugavgrīvas cietuma administrācijas rīcību, kas būtu izpaudusies kā pieteicējam adresēto sūtījumu savlaicīga neizsniegšana. Līdz ar to pieteikums šajā daļā arī ir noraidāms.

[9] APL 92.pants noteic, ka ikviens ir tiesīgs prasīt atbilstīgu atlīdzinājumu par mantiskajiem zaudējumiem vai personisko kaitējumu, arī morālo kaitējumu, kas viņam nodarīts ar administratīvo aktu vai iestādes faktisko rīcību. Minētās tiesības izriet no Satversmes 92.panta, tās noteic arī Zaudējumu atlīdzināšanas likums.

Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma 1.panta ir noteikts, ka likuma mērķis nodrošināt privātpersonai Satversme un Administratīvā procesa likumā noteiktās tiesības uz atbilstīgu atlīdzinājumu par mantisko zaudējumu vai personisko kaitējumu, arī morālo kaitējumu, kas viņam nodarīts ar valsts pārvaldes iestādes prettiesisku administratīvo aktu vai prettiesisku faktisko rīcību. Konkrētajā gadījumā nav konstatēta Olaines cietuma administrācijas prettiesiska faktiska rīcība vai prettiesiski izdots administratīvais akts, līdz ar to nav arī konstatēts zaudējums. Ievērojot minēto, tiesa norāda, ka nepastāv Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likumā (4., 5., 6.pants) noteiktais zaudējumu atlīdzināšanas pamats, līdz ar to pieteicēja prasība par nodarītā morālā kaitējuma atlīdzināšanu ir nepamatota.

[10] Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 124.panta pirmajai daļai par pieteikumu par lietas ierosināšanu tiesā maksā valsts nodevu Ls 20 apmērā. Savukārt Administratīvā procesa likuma 126.panta trešā daļa noteic, ja pieteicējs no valsts nodevas samaksas ar tiesas lēmumu bijis pilnīgi vai daļēji atbrīvots, pieteikuma noraidīšanas gadījumā pieteicējam ir pienākums atmaksāt valstij valsts nodevu pilnā apmērā triju mēnešu laikā pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā (..).

Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneša 2012.gada 5.decembra lēmumu pieteicējs atbrīvots no valsts nodevas samaksas. Pieteikums ir noraidāms. Līdz ar to pastāv APL 126.panta trešajā daļā paredzētie apstākļi un pieteicējam nosakāms pienākums samaksāt valstij nesamaksāto valsts nodevu Ls 20 apmērā.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo un trešo daļu, 246.-251.pantu, 289.-290.pantu, 291.panta pirmo daļu tiesa

nosprieda:

noraidīt *I.M.* pieteikumu par Daugavgrīvas cietuma faktisko rīcību, kas izpaudusies kā vēstules aizturēšana un neatdošana termiņā un morālā kaitējuma atlīdzinājumu Ls 300 apmērā.

Uzlikt par pienākumu *I.M.* atmaksāt valstij valsts nodevu Ls 20 /divdesmit latu/ apmērā triju mēnešu laikā pēc sprieduma stāšanās spēkā, iesniedzot tiesai valsts nodevas apmaksu apliecinošu dokumentu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rēzeknes tiesu namā.

Tiesnesis *(personiskais paraksts)* S.Linkevičs

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas tiesnesis S.Linkevičs
Rēzeknē 2013.gada 3.jūnijā